

Sygn. akt V ACz 434/10

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2010 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach V Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący	SSA Tomasz Pidzik (spr.)
Sędziowie	SA Barbara Kurzeja SA Grzegorz Stojek

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2010 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku	(...) Spółki Akcyjnej w N. i (...)w H. w Holandii
z udziałem	(...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o udzielenie zabezpieczenia roszczenia

na skutek zażalenia uczestnika

na postanowienie Sądu Okręgowego w Gliwicach

z dnia 26 kwietnia 2010 r. sygn. akt X GCo 32/10

postanawia:

- 1) zmienia zaskarżone postanowienie w pkt 1 o tyle, że zakazuje uczestnikowi (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. jedynie dystrybucji produktu (...) w opakowaniu opisanym w tym punkcie;
- 2) o d d a l a zażalenie w pozostałej części.

Sygn. akt V ACz 434/10

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Gliwicach postanowieniem z dnia 26 kwietnia 2010 r. udzielił wnioskodawcom zabezpieczenia roszczenia o ochronę praw do znaków towarowych poprzez zakazanie uczestnikom, na czas trwania procesu, produkcji i dystrybucji produktu (...) w opakowaniu w postaci różowej saszetki o pojemności 100 ml z nazwą pisaną literami

w kolorze granatowym lekko pochyloną czcionką, ujętą białą obwódką przy czym na opakowaniu występują akcenty barwy żółtej i wizerunek dwóch koszul białej i żółtej wyznaczając dwutygodniowy termin do wniesienia powództwa.

Zażalenie na to postanowienie wniósł uczestnik i zaskarżając je w całości wniósł o jego zmianę i oddalenie wniosku o zabezpieczenie roszczenia, ewentualnie o jego uchYLENIE i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania zarzucając błędną ocenę dowodów skutkującą przekonaniem, że roszczenie zostało uprawdopodobnione co do podobieństwa opakowań używanych przez strony.

Wnioskodawcy w odpowiedzi na zażalenie wnosili o jego oddalenie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie jest zasadne tylko w części.

Podzielić należy dokonaną przez Sąd pierwszej instancji ocenę, iż skoro wnioskodawcy wykazali, że przysługują im prawa do słowno-graficznych znaków towarowych, a po dokonaniu ich porównania z kwestionowanym opakowaniem produktu uczestnika z którego wynika podobieństwo tych produktów to roszczenie wnioskodawców jest uprawdopodobnione, a stosunki stron wymagają unormowania na czas procesu. Podzielając dokonaną przez Sąd pierwszej instancji ocenę należy dodać, iż wnioskodawcy uprawdopodobnili swe roszczenie z którym zamierzają wystąpić i trafnie odwołali się do art. 296 ust. 2 pkt 3 i art. 301 Prawa własności przemysłowej, art. 3 pkt 1 i art. 10 pkt 2 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji i art. 9 ust. 1 pkt b i c i ust. 2 pkt a i b Rozporządzenia Rady WE nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego. Roszczenie wnioskodawców zaś w pełni potwierdza porównanie opakowań stron oraz załączone do wniosku opinie prywatne, które mogą służyć uprawdopodobnieniu roszczenia.

Skarżąca w zażaleniu kwestionując uprawdopodobnienie roszczenia wnioskodawców wskazywała jedynie na różnice pomiędzy jego opakowaniem, a opakowaniem wnioskodawców. Zarzutu tego nie sposób podzielić zgadzając się z Sądem pierwszej instancji i wnioskodawcami, iż kolor opakowań w połączeniu z innymi zbieżnymi elementami takimi jak forma opakowania, pochyla czcionka napisów, kolorystyka i proporcje użytych kolorów jak i ich rozmieszczenie, w tym także kolorów widocznych na opakowaniu 2 koszul oraz stosowane symbole uprawniają do przyjęcia, iż podobieństwo oznaczeń może wprowadzić klienta w błąd co do pochodzenia towaru. Możliwości tej nie niwelują wskazane przez skarżącą różnice dotyczące odcienia koloru saszetki, elementów słownych i graficznych takich jak nazwy produktów, czy użycie różnych słów dodatkowych na opakowaniu oraz elementów dwóch koszul, czy wielkości saszetek. Zgodzić należy się też z wnioskodawcami, którzy odwołali się do orzecznictwa Sądu Najwyższego, że to istniejące podobieństwa w opakowaniach stron są decydujące dla przyjęcia sprzeczności z dobrymi obyczajami wprowadzenia do obrotu gospodarczego wyrobu rodzajowo tożsamego z istniejącym na rynku tego samego rodzaju wyrobu innego producenta, jeżeli przyciągnięcie uwagi klientów nastąpiło w wyniku zastosowania podobieństwa opakowań wywołującego pozytywne skojarzenia z utrwalonym w świadomości wizerunku wyrobu wcześniejszego uprawnionego.

Nie sposób także zgodzić się ze skarżącą, iż decydujące znaczenie dla odróżnienia produktów stron ma różnica w kolorze dominującym na opakowaniu w powiązaniu

z trendami istniejącymi na rynku produktów chemicznych zgodzić należy się też

z wnioskodawcami, że użyty kolor dominujący opakowania winien być oceniany na tle ogólnej oceny podobieństwa opakowań produktów, gdyż elementem decydującym o istnieniu niebezpieczeństwa skojarzenia znaków jest charakterystyczna kompozycja graficzna i to ogólne wrażenie wizerunku stwarzające podstawę do pozytywnego wyobrażenia o produkcie obowiązującego decyduje o realnym niebezpieczeństwie skojarzenia obu znaków. Z tych samych też względów nie ma wpływu na eliminację ryzyka powstania pomyłek przy wyborze produktów nie tylko drobne różnice w kolorze opakowań jak i użyta nazwa produktu, czy nieznaczna różnica w wielkości stosowanych przez strony saszetek. Zgodzić należy także się z wnioskodawcami, że występujące różnice w opakowaniu produktów stron

nie mają istotnego znaczenia dla percepcji oznaczeń przez klientów zauważając, iż sama skarżąca dostrzega znaczne podobieństwo w zakresie elementów 2 koszul użytych na opakowaniach stron.

Zaskarżone postanowienie podlegało zmianie jedynie w zakresie eliminacji z zarządzenia tymczasowego możliwości produkcji wyrobów przez obowiązanego, gdyż treść zaskarżonego postanowienia mogła budzić wątpliwości co do możliwości produkcji produktu obowiązanego w innych opakowaniach zauważając, iż roszczenie z jakim zamierzają wystąpić wnioskodawcy dotyczy podobieństwa opakowań, a nie produktu.

Mając powyższe na uwadze orzeczono na mocy art. 386 § 1 k.p.c. i art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.